

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Фізичний факультет
Кафедра вищої математики

Математичний аналіз

Приклади лекцій

Відзначимо деякі корисні при диференціюванні ради

- на постійний доданок “не обертаємо уваги” (похідна однаково = 0)

$$(f(x) + c)' = (f(x) + \text{постійний})' = f'(x)$$

- постійний множник, не замислюючись, виносимо за знак похідної

$$(c \cdot f(x))' = c \cdot f'(x)$$

- будь-який корінь перетворимо в ступінь із дробовим показником

$$\sqrt[n]{f(x)} = (f(x))^{\frac{1}{n}}$$

- дріб з постійним чисельником перетворимо в ступінь знаменника з негативним показником

$$\frac{c}{f(x)} = c \cdot (f(x))^{-1}$$

- до статеchno-показовій функції застосовуємо перетворення “e в ступені логарифм,”

$$f(x)^{g(x)} = e^{g(x) \ln f(x)}$$

- знаходження похідній і диференціала з формальної точки зору різняться тільки позначенням: похідна - { ' } після, диференціал - { d } перед функцією

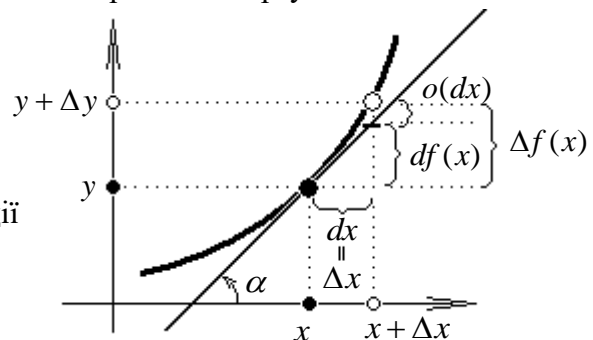
Фізичний зміст похідної – швидкість зміни функції в порівнянні з аргументом.

Геометричний зміст похідної

$$f'(x) = k = \operatorname{tg} \alpha$$

(тангенс кута між дотичною до графіка функції $f(x)$ в крапці x й віссю Ox).

Геометричний зміст диференціала – приріст уздовж дотичній.

Інтегрування функцій

Первісної функції $f(x)$ на інтервалі (a, b) називається функція $F(x)$ така, що

$$F'(x) = f(x) \quad \text{або} \quad dF(x) = f(x)dx \quad \forall x \in (a, b)$$

Невизначеним інтегралом називається сукупність усіх первісних

$$\int f(x)dx = F(x) + const$$

Знаходження інтеграла зводиться до відновлення первісної $F(x)$ по її похідній $f(x)$ або, що те ж саме, по її диференціалу $f(x)dx$, так що інтегрування є операцією зворотної диференціюванню

$$d(F(x) + c) = \cancel{d} f(x)dx = f(x)dx \quad \Leftrightarrow \quad \int f(x)dx = \cancel{d} (F(x) + c) = F(x) + c$$

Правила інтегрування випливають із відповідних правил диференціювання

Теорема (правила інтегрування)

Нехай

$$1) u = f(x), \quad v = g(x)$$

\Rightarrow

1) Лінійність

$$\int (\alpha f(x) + \beta g(x))dx = \alpha \int f(x)dx + \beta \int g(x)dx \quad \int (\alpha u + \beta v)dx = \alpha \int u dx + \beta \int v dx$$

2) Інтегрування вроздріб

$$\int f(x) \cdot g'(x)dx = f(x) \cdot g(x) - \int g(x) \cdot f'(x)dx \quad \int u dv = uv - \int v du$$

3) Інтегрування підстановкою

$$\int f(g(x)) \cdot g'(x)dx = \int f(g(x))dg(x) = [g(x) = y] = \int f(y)dy \quad \int u(v) v' dx = \int u(v) dv$$

Таблиця
диференціалів

Таблиця
невизначених інтегралів

$d e^x = e^x dx$	\Leftrightarrow	$\int e^x dx = e^x + c$
$d \ln x = \frac{1}{x} dx$		$\int \frac{1}{x} dx = \ln x + c$
$d x^\alpha = \alpha x^{\alpha-1} dx$		$\int x^\beta dx = \frac{x^{\beta+1}}{\beta+1} + c$
$d \sin x = \cos x dx$		$\int \cos x dx = \sin x + c$
$d \cos x = -\sin x dx$		$\int \sin x dx = -\cos x + c$
$d \operatorname{tg} x = \frac{1}{\cos^2 x} dx$		$\int \frac{1}{\cos^2 x} dx = \operatorname{tg} x + c$
$d \operatorname{ctg} x = -\frac{1}{\sin^2 x} dx$		$\int \frac{1}{\sin^2 x} dx = -\operatorname{ctg} x + c$
$d \arcsin x = \frac{1}{\sqrt{1-x^2}} dx$		$\int \frac{1}{\sqrt{1-x^2}} dx = \arcsin x + c$
$d \operatorname{arc} \operatorname{tg} x = \frac{1}{1+x^2} dx$		$\int \frac{1}{1+x^2} dx = \operatorname{arc} \operatorname{tg} x + c$
$d \ln x + \sqrt{x^2 \pm 1} = \frac{1}{\sqrt{x^2 \pm 1}} dx$		$\int \frac{1}{\sqrt{x^2 \pm 1}} dx = \ln x + \sqrt{x^2 \pm 1} + c$

Таблиця невизначених інтегралів по суті є таблицею диференціалів прочитаної навпаки “праворуч-ліворуч”

Відзначимо деякі корисні при інтегруванні ради

- постійний множник, не замислюючись, виносимо за знак інтеграла

$$\int c \cdot f(x) dx = c \cdot \int f(x) dx$$

- інтеграл від суми функцій (як правило) розбиваємо в суму інтегралів

$$\int (f(x) + g(x)) dx = \int f(x) dx + \int g(x) dx$$

- будь-який корінь перетворимо в ступінь із дробовим показником

$$\int \dots \sqrt[n]{f(x)} \dots dx = \int \dots (f(x))^{\frac{1}{n}} \dots dx$$

- якщо на диференціювання зручно дивитися як на своєрідну операцію “винесення” функції з-під знака диференціала d з перетворенням у свою похідну, то на операцію інтегрування, навпаки, “внесення” функції назад під знак диференціала d з відновленням у первісну. Відзначимо, що “виносити” або “вносити” ми вміємо тільки функції з нашої таблиці

$$dF(x) = f(x) dx \Leftrightarrow \int f(x) dx = F(x) + c$$

- обоє основних методу інтегрування (“підстановкою” і “вроздріб”) мають однаковий початок: необхідно “єдину” подынтегральную функцію розбити в добуток двох співмножників $f \cdot g'$, в одному з них довідатися (згадати рядок з таблиці невизначених інтегралів!) похідну g' деякої функції-первісної g , внести g' під знак диференціала d , перетворивши в g

$$\int f(\dots) \cdot g'(x) dx = \int f(\dots) dg(x)$$

- якщо d функція, що $f(\dots)$ залишився перед знаком диференціала, являє $g(x)$: $f(g(x))$ собою складну функцію від, то робимо заміну змінних (інтегрування “підстановкою”)

$$\int f(g(x)) \cdot g'(x) dx = \int f(g(x)) dg(x) = \left[g(x) = y \right] = \int f(y) dy$$

- якщо функції $f(x)$ й $g(x)$ ніяк не зв'язані між собою, то інтегруємо “вроздріб”, сподіваючись, що нове вираження $g(x) \cdot f'(x)$ інтегрувати легше (наприклад, це функція з нашої таблиці)

$$\int f(x) \cdot g'(x) dx = \int f(x) dg(x) = f(x) \cdot g(x) - \int g(x) df(x) = f(x) \cdot g(x) - \int g(x) \cdot f'(x) dx$$

Певний інтеграл

Нехай на кінцевому відрізку $[a, b]$ задана функція $f(x)$.

Розіб'ємо відрізок $[a, b]$ крапками ділення

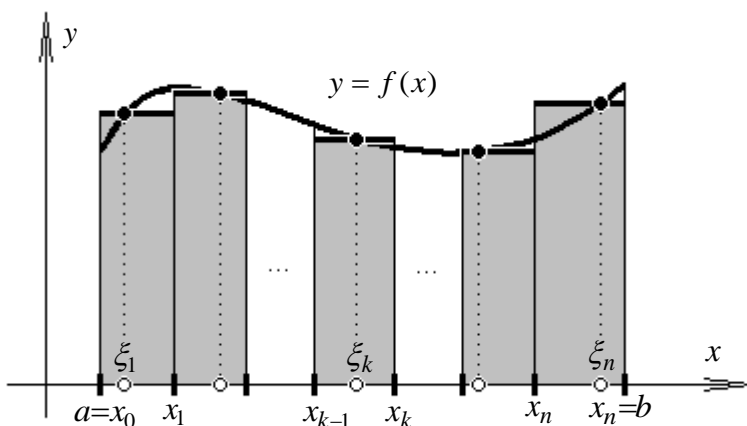
$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_{k-1} < x_k < \dots < x_{n-1} < x_n = b$$

на малі частини $[x_{k-1}, x_k]$ довжиною $\Delta x_k = x_k - x_{k-1}$

й позначимо через $d = \max_{1 \leq k \leq n} \Delta x_k$ діаметр розбивки.

Виберемо на кожній малій частині проміжну крапку $\xi_k \in [x_{k-1}, x_k]$.

Складемо інтегральну суму $\sum_{k=1}^n f(\xi_k) \Delta x_k$.

Певним інтегралом (інтегралом Римана) від функції $f(x)$ по відрізкові $[a, b]$ називається межа інтегральних сум, коли діаметр розбивки прагне до нуля

$$\lim_{d \rightarrow 0} \sum_{k=1}^n f(\xi_k) \Delta x_k = \int_a^b f(x) dx$$

якщо він існує, кінцевий і не залежить ні від способу розбивки, ні від вибору проміжних крапок.

Геометричний зміст: площа під кривою $y = f(x)$, $x \in [a, b]$.

Фізичний зміст: шлях, пройдений зі швидкістю $v = f(t)$ за період часу $t \in [a, b]$

маса (заряд) стрижня $[a, b]$ з лінійною щільністю $\rho = f(x)$

Первісної (узагальненої) функції $f(x)$ на відрізку $[a, b]$ називається **безперервна** на $[a, b]$ функція $F(x)$ така, що $F'(x) = f(x) \quad \forall x \in [a, b]$, крім, можливо, **кінцевого** набору крапок $a \leq c_0 < \dots < c_j < \dots < c_m \leq b$, у яких $F'(c_j) \neq f(c_j)$ або \nexists

Теорема (формула Ньютона-Лейбниці)

Нехай

1) \exists інтеграл $\int_a^b f(x) dx$

2) \exists первісна $F(x)$

\Rightarrow

1) $\int_a^b f(x) dx = F(x) \Big|_a^b = F(b) - F(a)$

Відзначимо правила інтегрування певних інтегралів, що випливають із формули Ньютона-Лейбниці й відповідних правил для невизначених інтегралів

Лінійність

$$\int_a^b (\alpha f(x) + \beta g(x)) dx = \alpha \int_a^b f(x) dx + \beta \int_a^b g(x) dx$$

Інтегрування вроздріб

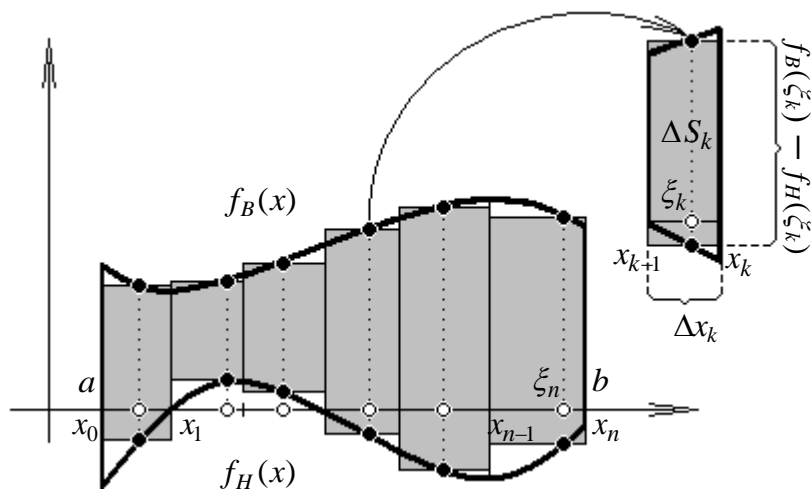
$$\int_a^b f(x) \cdot g'(x) dx = \int_a^b f(x) dg(x) = f(x) \cdot g(x) \Big|_a^b - \int_a^b g(x) df(x) = f(x) \cdot g(x) \Big|_a^b - \int_a^b g(x) \cdot f'(x) dx$$

Заміна змінної

$$\int_a^b f(g(x)) \cdot g'(x) dx = \int_a^b f(g(x)) dg(x) = \left[\begin{array}{l} g(x) = y \\ a \xrightarrow{x} b \Rightarrow g(a) \xrightarrow{y} g(b) \end{array} \right] = \int_{g(a)}^{g(b)} f(y) dy$$

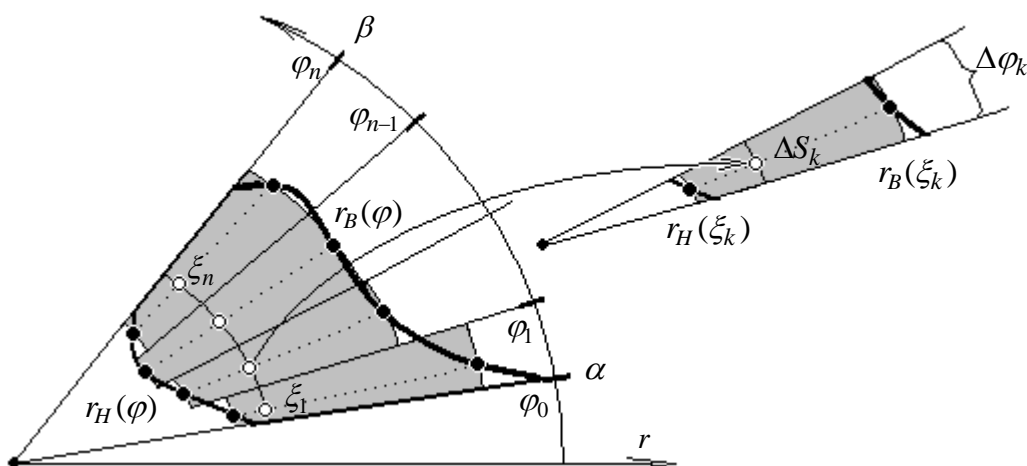
Площа фігури

Площа “криволінійного прямокутника”

$$S = \sum_{k=1}^n \Delta S_k \approx \sum_{k=1}^n (f_B(\xi_k) - f_H(\xi_k)) \Delta x_k \Rightarrow S = \int_a^b (f_B(x) - f_H(x)) dx$$

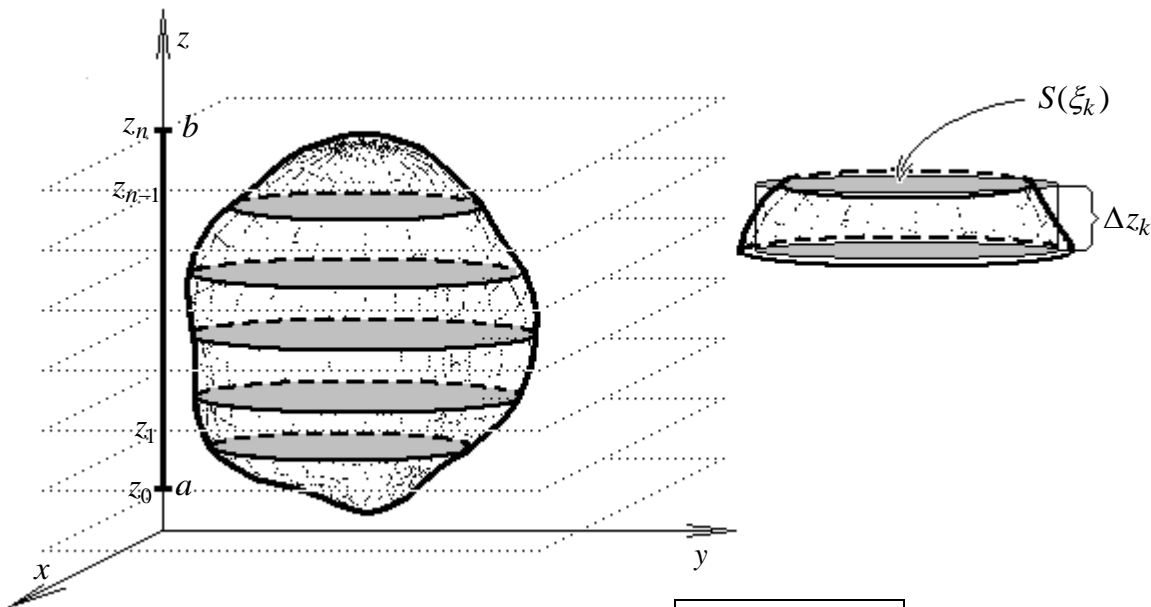
Площа “криволінійного сектору”

$$S = \sum_{k=1}^n \Delta S_k \approx \frac{1}{2} \sum_{k=1}^n (r_B^2(\xi_k) - r_H^2(\xi_k)) \Delta \varphi_k \Rightarrow S = \frac{1}{2} \int_{\alpha}^{\beta} (r_B^2(\varphi) - r_H^2(\varphi)) d\varphi$$

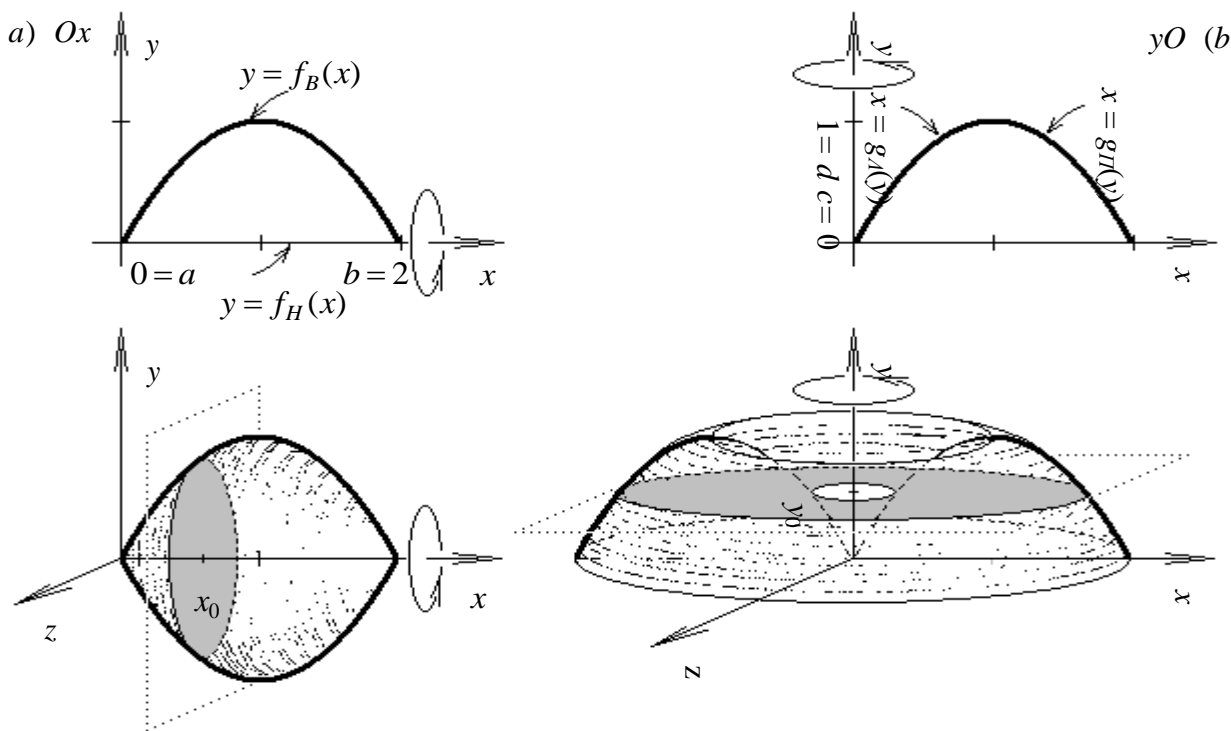
Об'єм тіла

Нехай тіло укладене між горизонтальними площинами $z = a$ й $z = b$. Якщо відома площа перетину $S(z)$ ($a \leq z \leq b$) тіла горизонтальною площиною $z = const$, то об'єм може бути знайдений по формулі

$$V = \sum_{k=1}^n \Delta V_k \approx \sum_{k=1}^n S(\xi_k) \Delta z_k \Rightarrow V = \int_a^b S(z) dz$$

При знаходженні об'єму тіла обертання природно вибирати в якості січних площин перпендикулярні до осі обертання, у перетині яких може бути коло, кільце й т.п., що мають площу, що легко обчислюється.

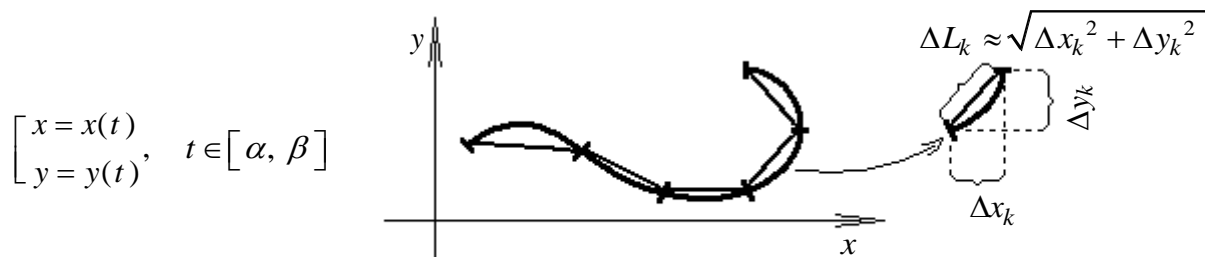

$$V = \int_a^b S(x) dx = \pi \int_a^b (f_B^2(x) - f_H^2(x)) dx =$$

$$\pi \int_c^d (g_H^2(y) - g_A^2(y)) dy = \int_c^d S(y) dy = V$$

Довжина й маса кривої

Нехай крива задана параметрически

Визначивши довжину кривій як граничне значення довжин ламаних, уписаних у криву, одержимо

$$L = \sum_{k=1}^n \Delta L_k \approx \sum_{k=1}^n \sqrt{\Delta x_k^2 + \Delta y_k^2} \approx \sum_{k=1}^n \sqrt{x'^2(\xi_k) + y'^2(\xi_k)} \Delta t_k \Rightarrow L = \int_{\alpha}^{\beta} \sqrt{x'^2(t) + y'^2(t)} dt$$

Нехай крива задана явно

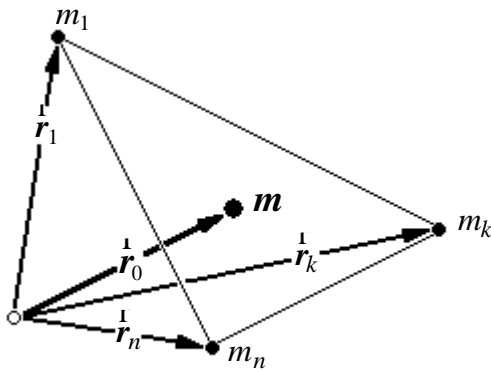
$$y = f(x), \quad x \in [a, b] \Rightarrow \begin{cases} x = x \\ y = f(x) \end{cases}, \quad x \in [a, b] \Rightarrow L = \int_a^b \sqrt{1 + f'^2(x)} dx$$

Нехай крива задана в полярних координатах

$$r = r(\varphi), \quad \varphi \in [\alpha, \beta] \Rightarrow \begin{cases} x = r(\varphi) \cos \varphi \\ y = r(\varphi) \sin \varphi \end{cases}, \quad \varphi \in [\alpha, \beta] \Rightarrow$$

$$L = \int_{\alpha}^{\beta} \sqrt{(r(\varphi) \cos \varphi)' ^2 + (r(\varphi) \sin \varphi)' ^2} d\varphi = \int_{\alpha}^{\beta} \sqrt{r^2(\varphi) + r'^2(\varphi)} d\varphi$$

Центр мас системи матеріальних крапок $\vec{r}_1, \dots, \vec{r}_k, \dots, \vec{r}_n$ з масами $m_1, \dots, m_k, \dots, m_n$ визначається як крапка \vec{r}_0 , у якій зосереджена вся маса, по формулі $\vec{m} = \sum_{k=1}^n m_k$

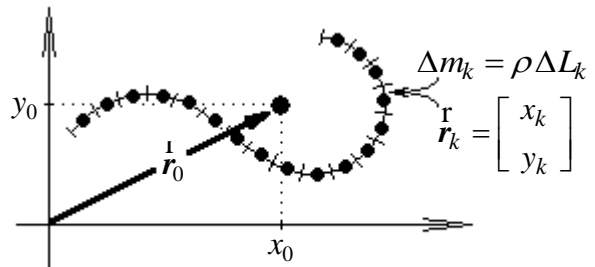

$$\vec{r}_0 = \frac{1}{m} \sum_{k=1}^n \vec{r}_k m_k \Rightarrow \begin{cases} x_0 = \frac{1}{m} \sum_{k=1}^n x_k m_k \\ y_0 = \frac{1}{m} \sum_{k=1}^n y_k m_k \end{cases}$$

Нехай дана однорідна крива (лінійна щільність $\rho = const$ постійна)

$$\begin{cases} x = x(t) \\ y = y(t) \end{cases}, \quad t \in [\alpha, \beta]$$

Розіб'ємо криву на досить малі дуги довжиною ΔL_k з масою $\Delta m_k = \rho \Delta L_k$, настільки малі, що кожен можна розглядати як матеріальну крапку.

Тоді

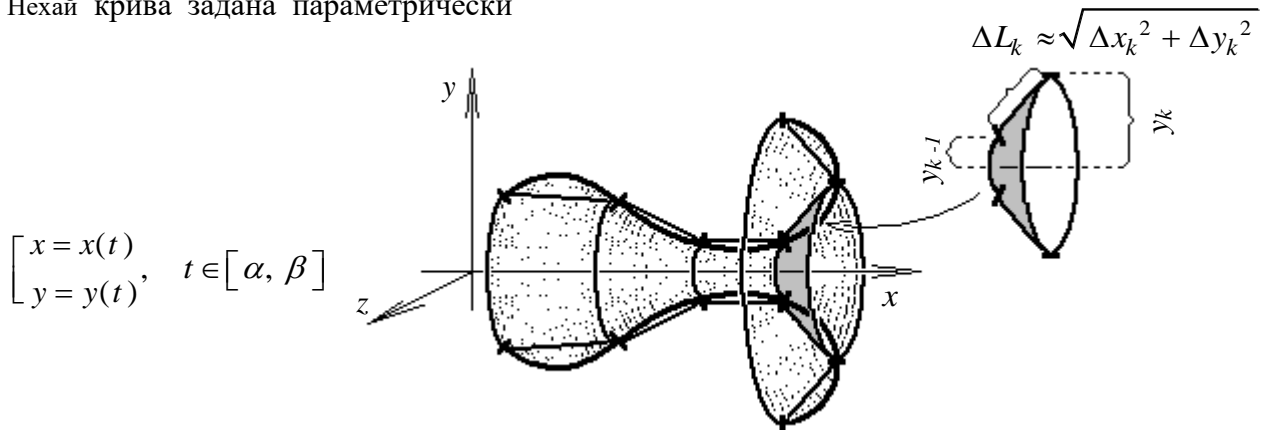
$$\begin{cases} x_0 \approx \frac{1}{m} \sum_{k=1}^n x_k \Delta m_k = \frac{1}{\rho L} \sum_{k=1}^n x_k \rho \Delta L_k \approx \frac{1}{L} \sum_{k=1}^n x(\xi_k) \sqrt{x'^2(\xi_k) + y'^2(\xi_k)} \Delta t_k \\ y_0 \approx \frac{1}{m} \sum_{k=1}^n y_k \Delta m_k = \frac{1}{\rho L} \sum_{k=1}^n y_k \rho \Delta L_k \approx \frac{1}{L} \sum_{k=1}^n y(\xi_k) \sqrt{x'^2(\xi_k) + y'^2(\xi_k)} \Delta t_k \end{cases}$$

Звідси випливають “точні” формули

$$\begin{cases} x_0 = \frac{1}{L} \int_{\alpha}^{\beta} x(t) \sqrt{x'^2(t) + y'^2(t)} dt \\ y_0 = \frac{1}{L} \int_{\alpha}^{\beta} y(t) \sqrt{x'^2(t) + y'^2(t)} dt \end{cases}, \quad L = \int_{\alpha}^{\beta} \sqrt{x'^2(t) + y'^2(t)} dt$$

Площа поверхні обертання

Нехай крива задана параметрически

і лежить по одну сторону від осі Ox : $y(t) \geq 0$ (або Oy : $x(t) \geq 0$)

Визначимо площу поверхні обертання навколо осі Ox (Oy) як граничне значення площ, утворених обертанням навколо осі ламаних, уписаних у криву. Враховуючи, що кожна ланка ламаної описує бічну поверхню усіченого конуса, одержимо

$$S = \sum_{k=1}^n \Delta S_k \approx \sum_{k=1}^n \pi (y_{k-1} + y_k) \Delta L_k \approx 2\pi \sum_{k=1}^n y(\xi_k) \sqrt{x'^2(\xi_k) + y'^2(\xi_k)} \Delta t_k$$

так що

$$Ox: S = 2\pi \int_{\alpha}^{\beta} y(t) \sqrt{x'^2(t) + y'^2(t)} dt$$

$$Oy: S = 2\pi \int_{\alpha}^{\beta} x(t) \sqrt{x'^2(t) + y'^2(t)} dt$$

Нехай крива задана явно

$$y = f(x), \quad x \in [a, b] \Rightarrow \begin{cases} x = x \\ y = f(x) \end{cases}, \quad x \in [a, b] \Rightarrow$$

$$Ox: S = 2\pi \int_a^b f(x) \sqrt{1 + f'^2(x)} dx$$

$$Oy: S = 2\pi \int_a^b x \sqrt{1 + f'^2(x)} dx$$

Нехай крива задана в полярних координатах

$$r = r(\varphi), \quad \varphi \in [\alpha, \beta] \Rightarrow \begin{cases} x = r(\varphi) \cos \varphi \\ y = r(\varphi) \sin \varphi \end{cases}, \quad \varphi \in [\alpha, \beta] \Rightarrow$$

$$Ox: S = 2\pi \int_{\alpha}^{\beta} r(\varphi) \sin \varphi \sqrt{r^2(\varphi) + r'^2(\varphi)} d\varphi$$

$$Oy: S = 2\pi \int_{\alpha}^{\beta} r(\varphi) \cos \varphi \sqrt{r^2(\varphi) + r'^2(\varphi)} d\varphi$$

Криволінійні інтеграли по довжині (маса, заряд)

Нехай дана проста гладка крива

$$L = \left\{ \vec{r} = \vec{r}(t) = \begin{cases} x = x(t) \\ y = y(t), & t \in [\alpha, \beta] \\ z = z(t) \end{cases} \right\} \quad (\exists \text{ безперервна } \vec{r}'_t(t) \neq \vec{0})$$

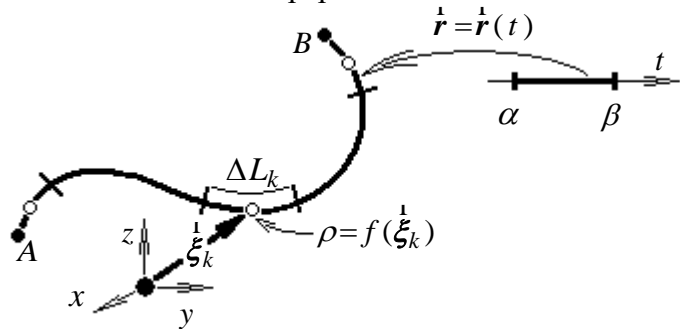
на якій розподілена маса (заряд) із заданою лінійною безперервною щільністю

$$\rho_{cp} = \frac{\Delta m}{\Delta L} \Rightarrow \rho = \lim_{\Delta L \rightarrow 0} \rho_{cp} = f(\vec{r})$$

Знайдемо масу (заряд) кривої.

Розіб'ємо криву на малі частини

$L = \bigcup_{k=1}^n L_k$ довжиною ΔL_k й виберемо на них проміжні крапки $\xi_k \in L_k$.

Якщо діаметр розбивки досить малий, то щільність ρ протягом дуги L_k майже не змінюється $f(\vec{r}) \approx f(\xi_k)$, так що маса рівна

$$m = \sum_{k=1}^n \Delta m_k = \lim_{d \rightarrow 0} \sum_{k=1}^n f(\xi_k) \Delta L_k = \lim_{d \rightarrow 0} \sum_{k=1}^n f(\xi_k, \eta_k, \zeta_k) \Delta L_k$$

Отримана межа називається криволінійним інтегралом по довжині від скалярної функції $f(\vec{r})$ по кривій L , позначається

$$\int_L f(\vec{r}) dL = \int_L f(x, y, z) dL$$

і зводиться до певного

$\int_{\alpha}^{\beta} f(\vec{r}) \vec{r}'_t dt = \int_{\alpha}^{\beta} f(x, y, z) \sqrt{x'^2 + y'^2 + z'^2} dt$
$\vec{r} = \vec{r}(t)$
$\begin{cases} x = x(t) \\ y = y(t) \\ z = z(t) \end{cases}$

При знаходженні центру мас неоднорідної кривій L з лінійною щільністю $\rho = \rho(\vec{r}) = \rho(x, y, z)$ й масою

$$m = \int_L \rho(\vec{r}) dL = \int_L \rho(x, y, z) dL$$

скористаємося визначенням центру мас системи матеріальних крапок. Розіб'ємо криву L крапками на малі частини L_k , настільки малі, що кожна можна розглядати як матеріальну крапку $\vec{\xi}_k = (\xi_k, \eta_k, \zeta_k)$ з масою $\Delta m_k \approx \rho(\vec{\xi}_k) \Delta L_k = \rho(\xi_k, \eta_k, \zeta_k) \Delta L_k$. Тоді

$$\vec{r}_0 \approx \frac{1}{m} \sum_{k=1}^n \vec{\xi}_k \Delta m_k \approx \frac{1}{m} \sum_{k=1}^n \vec{\xi}_k \rho(\vec{\xi}_k) \Delta L_k \xrightarrow{d \rightarrow 0} \frac{1}{m} \int_L \vec{r} \rho(\vec{r}) dL \Rightarrow \begin{cases} x_0 = \frac{1}{m} \int_L x \rho(x, y, z) dL \\ y_0 = \frac{1}{m} \int_L y \rho(x, y, z) dL \\ z_0 = \frac{1}{m} \int_L z \rho(x, y, z) dL \end{cases}$$

Криволінійні інтеграли по координатах (робота сили)

Нехай дана проста гладка крива

$$L = \left\{ \vec{r} = \vec{r}(t) = \begin{cases} x = x(t) \\ y = y(t), \\ z = z(t) \end{cases}, t \in [\alpha, \beta] \right\} \quad (\exists \text{ безперервна } \dot{\vec{r}}'_t(t) \neq \vec{0})$$

сприймана, як траєкторія руху матеріальної крапки. В окремому випадку, коли крива проста (без крапок самоперетинання), напрямок руху однозначно визначається вказівкою однієї з кінцевих крапок A або B в якості початку або кінця. Тому прості криві із заданою орієнтацією позначаються L_{AB} (або L_{BA}). Якщо додатково крива гладка, то напрямок руху можна задати, вибравши безперервне поле одиничних векторів дотичних

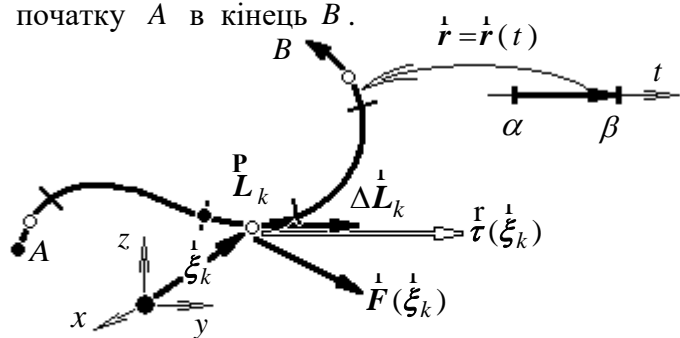
$$+\vec{\tau}(\vec{r}) = \frac{\dot{\vec{r}}(\vec{r}(t))}{|\dot{\vec{r}}'(t)|} \quad (\text{або } -\vec{\tau}(\vec{r}))$$

Знайдемо роботу безупинно мінливої уздовж кривої $L_{AB} \equiv L_+$ сили

$$\vec{F}(\vec{r}) = \begin{bmatrix} P(x, y, z) \\ Q(x, y, z) \\ R(x, y, z) \end{bmatrix}$$

при переміщенні матеріальної крапки з початку A в кінець B . Розіб'ємо криву на малі частини

$L_+ = \bigcup_{k=1}^n L_k$ довжиною ΔL_k й виберемо на них проміжні крапки $\xi_k \in L_k$.

Якщо діаметр розбивки досить малий, то сила \vec{F} протягом дуги

L_k майже не змінюється $\vec{F}(\vec{r}) \approx \vec{F}(\xi_k)$,

а сама дуга L_k майже “не викривляється” $\vec{\tau}(\vec{r}) \approx \vec{\tau}(\xi_k)$ і може бути замінена вектором дотичної $\Delta \vec{L}_k$ такої ж довжини (вектором орієнтованої довжини)

$$\vec{L}_k \approx \Delta \vec{L}_k = \vec{\tau}(\xi_k) \cdot \Delta L_k = \begin{bmatrix} \cos \alpha_k \\ \cos \beta_k \\ \cos \gamma_k \end{bmatrix} \Delta L_k = \begin{bmatrix} \Delta L_{x_k} \\ \Delta L_{y_k} \\ \Delta L_{z_k} \end{bmatrix}$$

координати якого можна розглядати, як довжини проєкцій орієнтованої дуги L_k на координатні осі Ox , Oy , Oz . Тоді робота рівна

$$A_F^r = \sum_{k=1}^n \Delta A_k = \lim_{d \rightarrow 0} \sum_{k=1}^n (\vec{F}(\xi_k), \Delta \vec{L}_k) = \lim_{d \rightarrow 0} \sum_{k=1}^n P(\xi_k, \eta_k, \zeta_k) \Delta L_{x_k} + Q(\dots) \Delta L_{y_k} + R(\dots) \Delta L_{z_k}$$

Отримана межа називається криволінійним інтегралом по координатах від вектор-функції $\vec{F}(\vec{r})$ по орієнтованій кривій $L_+ \equiv L_{AB}$ (збігаючись із інтегралом по довжині від скалярної функції $f = (\vec{F}, \vec{\tau})$), позначається

$$\int_{L_{AB}} (\vec{F}(\vec{r}), d\vec{L}) = \int_{L_{AB}} P(x, y, z)dx + Q(\dots)dy + R(\dots)dz$$

і зводиться до певного інтеграла

$$\int_{\alpha}^{\beta} (\vec{F}(\vec{r}), \vec{r}'_t) dt = \int_{\alpha}^{\beta} P(x, y, z) \cdot x' + Q(\dots) \cdot y' + R(\dots) \cdot z' dt$$

$\vec{r} = \vec{r}(t)$
 $x = x(t)$
 $y = y(t)$
 $z = z(t)$

Поверхневі інтеграли по площі (маса, заряд)

Нехай дана проста гладка поверхня

$$S = \left\{ \mathbf{r} = \mathbf{r}(u, v) = \begin{cases} x = x(u, v) \\ y = y(u, v), (u, v) \in \Omega \\ z = z(u, v) \end{cases} \quad \mathbf{r}'_u, \mathbf{r}'_v \text{ - безперервні, } [\mathbf{r}'_u, \mathbf{r}'_v] \neq \mathbf{0} \right\} \quad (\exists)$$

на якій розподілена маса (заряд) із заданою поверхневою безперервною щільністю

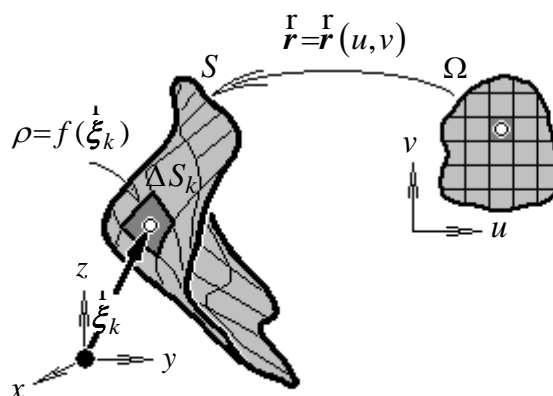
$$\rho_{cp} = \frac{\Delta m}{\Delta S} \Rightarrow \rho = \lim_{\Delta S \rightarrow 0} \rho_{cp} = f(\mathbf{r})$$

Знайдемо масу (заряд) поверхні.

Розіб'ємо поверхню на малі частини

$S = \bigcup_{k=1}^n S_k$ площею ΔS_k й виберемо на них проміжні точки $\xi_k \in S_k$

Якщо діаметр розбивки досить малий, то щільність ρ протягом лунки S_k майже не змінюється $f(\mathbf{r}) \approx f(\xi_k)$, так що маса рівна

$$m = \sum_{k=1}^n \Delta m_k = \lim_{d \rightarrow 0} \sum_{k=1}^n f(\xi_k) \Delta S_k = \lim_{d \rightarrow 0} \sum_{k=1}^n f(\xi_k, \eta_k, \zeta_k) \Delta S_k$$

Отримана межа називається поверхневим інтегралом по площі від скалярної функції $f(\mathbf{r})$ по поверхні S , позначається

$$\iint_S f(\mathbf{r}) dS = \iint_S f(x, y, z) dS$$

і зводиться до подвійного інтеграла

$$\iint_{\Omega} f(\mathbf{r}) \left\| \frac{\partial \mathbf{r}}{\partial u} \times \frac{\partial \mathbf{r}}{\partial v} \right\| du dv = \iint_{\Omega} f(x, y, z) \left\| \begin{matrix} \mathbf{i} & \mathbf{j} & \mathbf{k} \\ x'_u & y'_u & z'_u \\ x'_v & y'_v & z'_v \end{matrix} \right\| du dv$$

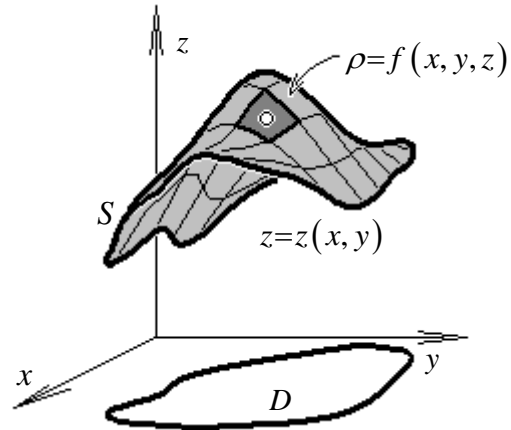
$\begin{cases} x = x(u, v) \\ y = y(u, v) \\ z = z(u, v) \end{cases}$

В окремому випадку, коли поверхня

$$S = \{ z = z(x, y), \quad (x, y) \in D \}$$

графік безупинно диференцируемой функції, інтеграл рівний

$$\begin{aligned} \iint_S f(x, y, z) dS &= \\ &= \iint_D f(x, y, z) \sqrt{1 + z_x'^2 + z_y'^2} \Big|_{z=z(x,y)} dx dy \end{aligned}$$

При знаходженні центру мас неоднорідної поверхні S з поверхневою щільністю $\rho = \rho(\vec{r}) = \rho(x, y, z)$ й масою

$$m = \iint_S \rho(\vec{r}) dS = \iint_S \rho(x, y, z) dS$$

скористаємося визначенням центру мас системи матеріальних крапок. Розіб'ємо поверхню S кривими на малі частини, що S_k попарно не налягають, настільки малі, що кожену можна розглядати $\vec{\xi}_k = (\xi_k, \eta_k, \zeta_k)$ як матеріальну $\Delta m_k \approx \rho(\vec{\xi}_k) \Delta S_k = \rho(\xi_k, \eta_k, \zeta_k) \Delta S_k$ крапку з масою. Тоді

$$\begin{aligned} \vec{r}_0 &\approx \frac{1}{m} \sum_{k=1}^n \vec{\xi}_k \Delta m_k \approx \frac{1}{m} \sum_{k=1}^n \vec{\xi}_k \rho(\vec{\xi}_k) \Delta S_k \xrightarrow{d \rightarrow 0} \\ &\frac{1}{m} \iint_S \vec{r} \rho(\vec{r}) dS \Rightarrow \begin{cases} x_0 = \frac{1}{m} \iint_S x \rho(x, y, z) dS \\ y_0 = \frac{1}{m} \iint_S y \rho(x, y, z) dS \\ z_0 = \frac{1}{m} \iint_S z \rho(x, y, z) dS \end{cases} \end{aligned}$$

Поверхневі інтеграли по координатах (потік вектора)

Нехай задана проста гладка поверхня

$$S = \left\{ \mathbf{r} = \mathbf{r}(u, v) = \begin{cases} x = x(u, v) \\ y = y(u, v), & (u, v) \in \Omega \\ z = z(u, v) \end{cases} \quad \mathbf{r}'_u, \mathbf{r}'_v - \text{безперервні, } \left[\mathbf{r}'_u, \mathbf{r}'_v \right] \neq \mathbf{0} \right\} \quad (\exists)$$

На ній можна вибрати два безперервні поля одиничних векторів нормалей

$$+\mathbf{n}(\mathbf{r}) = \mathbf{n}(\mathbf{r}(u, v)) = \frac{\left[\mathbf{r}'_u, \mathbf{r}'_v \right]}{\left| \left[\mathbf{r}'_u, \mathbf{r}'_v \right] \right|} \quad (\text{або } -\mathbf{n}(\mathbf{r}))$$

визначальних вибір сторони S_+ (або S_-) поверхні або, як говорять, **орієнтацію**.

Знайдемо потік безперервного векторного поля через дану сторону поверхні

$$\mathbf{F}(\mathbf{r}) = \begin{bmatrix} P(x, y, z) \\ Q(x, y, z) \\ R(x, y, z) \end{bmatrix}$$

Потік стаціонарного поля швидкостей $\mathbf{v}(\mathbf{r})$ рідини – це її об'єм, що протікає через відповідну сторону поверхні в одиницю часу.

Потік стаціонарного струму із щільністю $\mathbf{j}(\mathbf{r}) = \rho(\mathbf{r}) \cdot \mathbf{v}(\mathbf{r})$ – це сила струму, що рухаються зі швидкістю $\mathbf{v}(\mathbf{r})$ й щільністю $\rho(\mathbf{r})$ зарядів (або маса рідини, що протікає).

Розіб'ємо поверхню на малі частини

$S_+ = \bigcup_{k=1}^n S_k$ площею ΔS_k й виберемо на них проміжні точки $\xi_k \in S_k$

Якщо діаметр розбивки досить малий, то швидкість \mathbf{v} протягом лунки S_k майже

не змінюється $\mathbf{F}(\mathbf{r}) \approx \mathbf{F}(\xi_k)$,

а сама лунка S_k майже “не викривляється” $\mathbf{n}(\mathbf{r}) \approx \mathbf{n}(\xi_k)$ і може

бути замінена

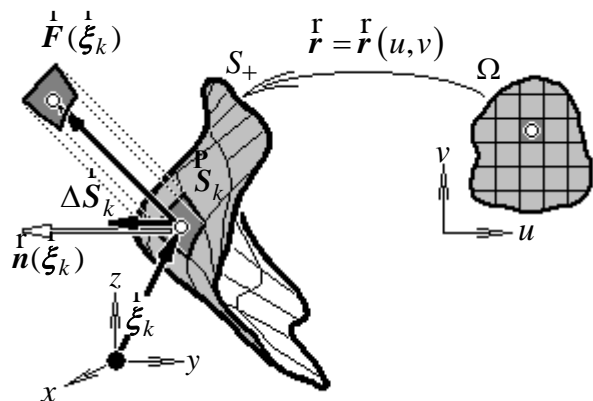
відповідною дотичною площиною з такою ж площею ΔS_k , що рівносильне завданню так званого вектора орієнтованої площі

$$\mathbf{S}_k \approx \Delta \mathbf{S}_k = \mathbf{n}(\xi_k) \cdot \Delta S_k = \begin{bmatrix} \cos \alpha_k \\ \cos \beta_k \\ \cos \gamma_k \end{bmatrix} \Delta S_k = \begin{bmatrix} \Delta S_{yzk} \\ \Delta S_{zxk} \\ \Delta S_{xyk} \end{bmatrix}$$

координати якого можна розглядати, як площі проєкцій орієнтованої

лунки S_k $\parallel O_x, \parallel O_y, \parallel O_z$ на координатні площини yOz, zOx, xOy . Тоді потік рівний

$$\Pi = \sum_{k=1}^n \Delta \Pi_k = \lim_{d \rightarrow 0} \sum_{k=1}^n (\mathbf{F}(\xi_k), \Delta \mathbf{S}_k) = \lim_{d \rightarrow 0} \sum_{k=1}^n P(\xi_k, \eta_k, \zeta_k) \Delta S_{yzk} + Q(\dots) \Delta S_{zxk} + R(\dots) \Delta S_{xyk}$$

Отримана межа називається поверхневим інтегралом по координатах від вектор-функції $\vec{F}(\vec{r})$ по орієнтованій поверхні S_+ (збігаючись із інтегралом по площі від скалярної функції $f = (\vec{F}, \vec{n})$), позначається

$$\iint_{S_+} (\vec{F}(\vec{r}), d\vec{S}) = \iint_{S_+} P(x, y, z) dy dz + Q(\dots) dz dx + R(\dots) dx dy$$

і зводиться до наступного подвійного

$$\iint_{\Omega} (\vec{F}(\vec{r}), \vec{r}'_u, \vec{r}'_v) du dv = \iint_{\Omega} \begin{vmatrix} P & Q & R \\ x'_u & y'_u & z'_u \\ x'_v & y'_v & z'_v \end{vmatrix} du dv$$

$\vec{r} = \vec{r}(u, v)$
 $x = x(u, v)$
 $y = y(u, v)$
 $z = z(u, v)$

В окремому випадку, коли

$$S_+ = \{ z = z(x, y), (x, y) \in D \}$$

верхня сторона графіка безупинно дифференцируемой функції, інтеграл рівний

$$\iint_{S_+} P(x, y, z) dy dz + Q(\dots) dz dx + R(\dots) dx dy =$$

$$= \iint_D (-P(x, y, z) \cdot z'_x - Q(\dots) \cdot z'_y + R(\dots)) dx dy$$

$z = z(x, y)$

